

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نجلای زمانی
۰۴ فبروری ۲۰۲۲

نجلای زمانی

سنگسار زنان در افغانستان*

سنگسار کردن زنان نشانی از فجیع ترین شکل خشونت بر زنان کشورهای اسلامی است. این پدیده در بسیاری از کشورهای آسیای جنوبی، پاکستان، نیجریه، عربستان سعودی، امارات متحده عربی و برخی از کشورهای اسلامی با کیفیت های گوناگون دیده شده و جریان دارد. می توان گفت وحشیانه ترین حکم، حکم سنگسار کردن است. سنگسار کردن از زمان های قدیم در میان مردم بر سر زبانها بوده است.

چنانچه در میان جوامع مرسوم است: در این عمل زنانی که یا زنا کار هستند و یا هم تهمت زنا بر آنها شده است این حکم در موردشان به اجراء در می آید. حتا این سالها شاهد بوده ایم که تعدادی از دختران و پسرانی که علاقه مند یکدیگر بودند و می خواستند باهم ازدواج کنند ولی با مخالفت خانواده هایشان مواجه شده، بعداً سنگسار شدند. در این عمل شوم زنان تا گردن در زمین مدفون می شوند و مردان دور او را حلقه کرده و به سویس سنگ های کوچک پرتاب می کنند تا زن بمیرد. در سنگسار کردن ابتداء شاهدان سنگسار را آغاز می کنند و اگر شخص خودش به جرم خود اقرار کند حاکم شرع سنگسار کردن را آغاز می نماید. پس از اجرای حکم، زناکار را غسل و کفن می نمایند، بر او نماز می خوانند و سپس دفن می کنند.

این سالها در بیشتر رسانه های تصویری افغانستان شاهد صحنه های دلخراش و المناک سنگسار کردن زنان مظلوم به خصوص ولایات، قرا و قصبات در ملاء عام بوده ایم. چنانچه در ویدیوهای منتشر شده دیده ایم زنان و دختران قربانی، عاجزانه و به طور مکرر مسلمانی شان را فریاد می کشند و از مردم درخواست کمک می نمایند ولی کسانی دست به سنگسار کردن زنان می زنند که کوچکترین آگاهی از اسلام و شریعت ندارند و با عشق و میل وافر به سوی زنان و دختران مظلوم سنگ پرتاب می کنند، این عمل، عملی زشت، ضدبشری و نقض حقوق مدنی و سیاسی محسوب می شود.

افشار ستم دیده روزگار افغان نه تنها با مصایب و مشکلات اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی همیشه دست و پنجه نرم می نماید بلکه بدترین اعمال خشونت آمیز در اجتماع را هم متقبل می شود.

در افغانستان شاهد قضایای زیادی در این زمینه بوده ایم اما ظالمانه ترین و غیرانسانی ترین آن، قضیه فرخنده مظلوم بود که جاهلان کوردل وی را به جرم سوزاندن قرآن به شدت لت و کوب نموده، به سویس سنگ پرتاب نمودند و جسدش را آتش زدند. به صراحت می توان گفت که این عمل یکی از وحشیانه ترین و خشن ترین اعمال خشونت آمیز تاریخ افغانستان بر یک زن بیگناه و مظلوم بود.

از موارد دیگر می توان اشاره نمود به قضیه رخشانه دختر ۱۹ ساله ای که در گودال انداخته شد و محاکمه صحرائی به دست کسانی گردید که کوچکترین آگاهی از شریعت نداشتند. (رخشانه و نامزد ۲۳ ساله او ظاهراً درکوش برای ازدواج از خانه های خود گریخته بودند. این دختر و پسر در ۴۵ کیلومتری فیروزکوه، مرکز غور، دادگاه صحرائی شدند. طالبان در این منطقه نفوذ زیادی داشتند، این دختر را در مربوطات غلمین ولایت مذکور به اتهام "زنا" سنگسار کردند و نامزد رخشانه شلاق خورد. این دختر و پسر متهم هر دو مجرد بوده اند و سنگسار توسط گروهی از "طالبان، رهبران محلی و جنگ سالاران مسلح" انجام شد). همچنین زنان غزنی، سرپل، غوربند و بسیاری از ولایات دیگر نیز تاکنون به اشکال گوناگون محاکمه صحرائی شدند.

در سایر کشورهای اسلامی چون پاکستان نیز شاهد نمونه هایی از این عمل زشت بوده ایم، چنانچه زن حامله سی ساله به نام فرزانه با سنگ و خشت توسط پدر، برادران و پسر کاکایش به قتل رسید که اعتراض جمع کثیری از فعالان حقوق بشر را علیه این عمل قبیح و المناک برانگیخت.

باید گفت در جوامعی که بر اصول مردسالاری استوار هستند همواره مواردی مشاهده می شود که اگر زنان کاری خلاف میل مردان انجام دهند زنانشان را متهم به زنا می کنند و زنان در چنین جامعه ای از حقوق انسانی برخوردار نیستند و اگر اتهامی هم به وجود آید زنان حتا پاسخ چندان بی آن نداشته و نمی توانند از حقوق شان دفاع نمایند. در این مورد باید گفت زمانی که زن به جرم خودش اعتراف نکند حاکم شرع بدون اعتراف جرم وی اجازه اجرای حکم سنگسار زن را ندارد ولی بسا مواردی از سنگسار زنان را در جامعه سنتی افغان شاهد هستیم که اجراء کننده و حاکم هر دو حتا از الفبای دین هم آگاهی ندارند.

حکم سنگسار در دین اسلام نشأت گرفته از ادیان قدیمی تر است و فرض نیست بلکه سنتی است از ادیان قدیم که برای ما به میراث مانده است و در هیچ جای قرآن و اسلام سنگسار کردن زن و مرد نیامده، مبنا و نشان قرآنی ندارد بلکه بحث وسیعی بوده، منابع دیگری دارد و در جامعه افغانی به شکل عرف درآمده است.

اما بعضی عالمان دین ادعا دارند که سنگسار کردن حکم قرآنی دارد در صورتی که این نظر شخصی فقها بوده و به مرور زمان در تمام مذاهب جای پیدا کرده است.

در این زمینه باید به گفته های دکتر ذاکر نایک یکی از مفسران مشهور قرآن اشاره نمود، وی می گوید:

در اسلام حد کشتن تنها در یک حالت وجود دارد آن هم اگر شاهد وجود داشته باشد. در اسلام اگر کسی زنا کند و چهار شاهد داشته باشد و خود عمل را دیده باشند پس این شخص کشته می شود.

در زندگانی پیامبر اسلام (ص) و اصحابش به غیر از تعداد بسیار کم، یعنی کمتر از انگشتان دست بر اثر حد زنا کشته شده اند که آنهم به خواست خودشان بوده است. یعنی خودشان به پیامبر گفتند که زنا کرده اند. روایت است که در زمان پیامبر اسلام (ص) زنی به نزد پیامبر آمد و گفت: من زنا کرده ام. پیامبر گفت: از اینجا دور شو. اما آن زن مصر بود، و پیامبر هم گفت خوب اگر (بچه ات بر اثر زنا) را به دنیا آوردی آن وقت بیا. پیامبر هر دفعه کار او را به بعد موکول

می کرد ولی خود آن زن در انجام حد مصر بود، بعد از این پیگیری های زن، پیامبر فرمان داد او را سنگسار کنند تا بمیرد. وقتی که مرد یکی از مسلمانان او را نفرین کرد و پیامبر هم گفت: این زن توبه ای کرده است که اگر بر همه مردمان شهر تقسیم شود به اندازه همه آنهاست به این معنی که خودش خواسته بود تا حد بر او اجراء شود به همین دلیل مطمئن بود که به بهشت می رود.

بنابراین باید گفت حتی در دوران پیامبر هم هیچ موردی مشاهده نشده که کسی کشته شود به دلیل این که باید چهار شاهد عینی وجود داشته باشد. تنها چند مورد محدود بوده اند که آنهم خودشان خواسته بودند تا حدی بر روی آنها اجراء شود. به گفته مصطفی محقق داماد در قرآن به صراحت آیتی که بر تشریح سنگسار دلالت کند، وجود ندارد و هیچیک از مفسران نیز نخواستند حکم رجم را از قرآن استنتاج کنند.

اما برخی از مفسران، آیت ۴۱ سوره مائده را در ارتباط با این موضوع دانسته‌اند. بنابراین دیدگاه این آیت مربوط می‌شود به زنا محصنه زن و مردی یهودی که وقتی داوری را نزد پیامبر آوردند، حکم به سنگسار ایشان کرد. به هر حال این آیت در اینجا در صدد تشریح حکم رجم نیست، بلکه در پی بیان داوری درست پیامبر است.

همچنان سازمان عفو بین الملل و سازمان های دیگر حقوق بشر نیز در زمینه سنگسار کردن خواستار این شدند که اعدام به وسیله سنگسار کردن باید متوقف شود زیرا به نظر این سازمانها پرتاب کردن سنگ به سوی کسی به تنهایی نوعی شکنجه خفیف محسوب می شود. در قوانین مدنی که جدید وضع می شود، مجازات، سنگسار کردن یا رجم باید حذف شود. حد زنا حتی برای زنان و مردانی که زن دایمی ندارند شلاق تعیین شده است. مجازات سنگسار در قانون باید به طور صریح بیان شود همچنان باید حذف گردد و دست دستگاه قضاء در این زمینه باز باشد زیرا شدیدترین و خشن ترین مجازات سنگسار کردن است.

البته این بحث ها را می توان در بین خانواده ها نیز پیش برد و در این زمینه ذهنیت سازی نمود و کاری کرد که مردم و ریش سفیدان متحجر و ستمگر نتوانند با اتکاء به افکار، عقاید عقب مانده و پوچ، جوانان به خصوص زنان و دختران را سنگسار کنند. هرکسی در کوچه و پس کوچه نمی تواند حد را تعیین کند بلکه اگر حدی هم به خاطر امنیت جامعه تعیین می گردد باید امام عادل باشد و کسی می تواند سنگ پرتاب کند که خودش گناه کبیره انجام نداده باشد، یا معادل زنا نکرده باشد. سنگسار کردن مربوط قرون وسطی می باشد. در همه جا به خصوص در افغانستان باید ممنوع شود.

قتل و شکنجه زنان به وسیله سنگسار ضربه ای به وجدان ملی زنان سرزمین های اسلامی است، دولت ها باید مسؤولیت بگیرند و عاملان آن را به سزای اعمال زشت شان برسانند به خصوص در افغانستان باید در مناطق تحت کنترل طالبانی که حتی خودشان نمی توانند عدل و انصاف رعایت نمایند چطور می توانند حکم سنگسار دهند؟ دولت باید عاملان این عمل قبیح، وحشیانه و غیرانسانی را به مجازات اعمال شان برساند. باید به این وحشی گری کامل با اعتراض کامل پاسخ داد. این احکام و جلوی اجرای آن باید گرفته شود، تا به این بربریت خاتمه داده شود.

*- این مطلب قبل از رسیدن طالبان به قدرت نگاشته شده بود. اینک که طالبان در قدرت اند باز نشر آن را لازمتر دانستم.
ن. ز.